

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10249/2025
06.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Филип Алексић адвокат из ..., против тужених „EL GREKO DMG“ ДОО из Звоначке Бање, ББ из ..., чији је пуномоћник ВВ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Срђан Митић адвокат из ..., ради својине на непокретности, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5302/24 од 12.03.2025. године, у седници одржаној дана 06.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5302/24 од 12.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5302/24 од 12.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 303/23 од 09.10.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац по основу одржаја стекао право својине на делу парцеле ... уписане у лист непокретности број ... КО ..., у мерама и границама наведеним у том ставу изреке, што су тужени дужни признати и трпети упис права својине тужиоца на означеном делу непокретности код Службе за катастар непокретности у Бабушници. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да на име трошкова поступка солидарно надокнаде тужиоцу износ од 113.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5302/24 од 12.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 303/23 од 09.10.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавили ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Ревизију је изјавио пуномоћник - адвокат, на основу писаног пуномоћја које је издао тужени ВВ, достављеног уз поднесак пуномоћника од 24.04.2025. године.

Тужени ВВ је био пуномоћник туженог привредног друштва, на основу писаног пуномоћја од 04.12.2019. године, издатог супротно члану 85. став 4. ЗПП, јер он није адвокат нити је дипломирани правник са положеним правосудним испитом који је у радном односу у том привредном друштву. Тужени ВВ је и пуномоћник тужене ББ, своје мајке, по пуномоћју од 22.02.2023. године издатим на основу члана 85. став 2. ЗПП, али без посебног овлашћења да се пуномоћје пренесе на друго лице - адвоката (члан 89. став 2. ЗПП). Стога је адвокат који је поднео ревизију, ту радњу предузео само као пуномоћник туженог ВВ, а не и као пуномоћник туженог привредног друштва и тужене ББ. Међутим, тужени се у овом спору налазе у положају јединствених (нужних) супарничара и зато се дејство изјављене ревизије туженог ВВ односи и на друге тужене, у смислу члана 210. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или да ново тумачење права. Према ставу 2. те одредбе, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. тог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет овог спора је захтев тужиоца за утврђење права својине по основу одржаја на делу парцеле ... КО ... , у одређеним мерама и границама. Тужба је поднета као противтужба у парници коју су тужени, сувласници означене парцеле, покренули 07.12.2022. године ради предаје у државину њеног дела.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне судске одлуке које би, због другачијег пресуђења у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, оправдавале потребу да се о посебној ревизији тужених одлучује ради уједначавања судске праксе. Нема места одлучивању о посебној ревизији ни ради новог тумачења права, одредбе члана 28. став 4. у вези одредбе члана 72. став 2. и 3. Закона о основама својинско-правних односа, чијом применом су нижестепени судови усвојили тужбени захтев јер су утврдили да се тужилац налази у несметаној и савесној државини спорног дела предметне парцеле дуже од 20 година, у којој га нико (до подношења тужбе сувласника парцеле за предају тог дела) није ометао.

Тврдња ревидента да је предметна парцела била у друштвеној својини УТП „Србија“ из Пирота, до њене продаје извршене у стечајном поступку тог предузећа, и да се зато рок за стицање својине одржајем из члана 28. став 4. Закона о основама својинско-правних односа могао рачунати од 04.07.1996. године - дана почетка примене Закона о изменама и допунама Закона о основним својинско-правним односима, којим је брисана забрана стицања својине одржајем на ствари у друштвеној својини (члан 29. Закона о основним својинско-правним односима) је тачна, али у конкретном случају не оправдава потребу да се о посебној ревизији одлучује ради новог тумачења права, нити би примена те одредбе довела до другачије одлуке у овој правној ствари. Законски рок за стицање права својине на туђој непокретности по основу савесног одржаја истекао је 04.07.2016. године, пре подношења тужбе којом је од тужиоца тражена предаја спорног дела парцеле у посед, чијим пријемом је тужилац постао несавестан држалац.

Ревизијски наводи да је тужилац постао несавестан још током 2008. године, када га је ранији власник спорног земљишта упозорио да држи део његове парцеле и иницирао закључење судског поравнања су чињеничне природе и зато без утицаја на дозвољеност посебне ревизије тужених, која се може изјавити само због погрешне примене материјалног права. Наводима ревидента о погрешном ставу другостепеног суда о преклузији доказа о тим чињеницама у жалбеном поступку, указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 372. став 1. ЗПП учињену у другостепеном поступку, која није законски разлог за посебну ревизију.

Стога је, на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија тужених није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора је у тужби одређена износом од 10.000,00 динара, који не прелази вредност која је по наведеној законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије. Због тога је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић